

«Οι άδειες καρέκλες»

Τα παιδιά έφυγαν
τα σχολεία κλείσαν
οι καρέκλες άδειασαν.
Οι καθηγητές έβαζαν βαθμούς
με έναν ενθουσιασμό στα πρόσωπά τους.

Τα παιδιά χαρούμενα
περιμένουν στο προάυλιο του σχολείου με τους γονείς τους.
Ανυπόμονα περιμένουν να πάρουν τους βαθμούς.

Βλέποντας το σχολείο για μια τελευταία φορά
θυμούνται τις αναμνήσεις τους,
πώς πέρασαν με τους φίλους
και με τους καθηγητές τους.

Φεύγοντας οι καρέκλες άδειασαν
οι τάξεις ερήμωσαν
και το σχολείο έκλεισε.
Οι καθηγητές φεύγοντας
είδαν για μια τελευταία φορά το σχολείο συγκινημένοι από χαρά.
Θυμήθηκαν τους αγαπημένους τους μαθητές,
σκεπτόμενοι τι τους δίδαξαν όλα αυτά τα χρόνια.

Κλείνοντας το σχολείο
το αποχαιρέτησαν
κι έφυγαν.

Αντρέας Μαντσέλλι

«Το απέναντι δεντράκι»

Ήταν εκεί πέρα το δεντράκι στο απέναντι τ' αυλάκι.

Κάθε μέρα πήγαινα να το ποτίσω λίπασμα.

Κι όταν έφτανα εκεί

έβγαινε η γριά Κική.

Μου φώναζε πολύ

κι έφευγα σαν το μικρό παιδί.

Όταν έφτανα στο σπίτι

έκλαιγα σ' ένα ξυλίκι

Κι όταν ήμουν στο κρεβάτι

έλεγα «πού είναι το δεντράκι»

Και την άλλη μέρα εκεί

με περίμενε η Κική

Μού'πε έλα να σου πω,

βρε παιδάκι μου καλό!

Κι όταν έφτασα εκεί

ήμουν χαρούμενο παιδί.

Το μίσος λησμονώ

και κακία δεν κρατώ.

Κοττοβός Άγγελος, Δρακάκης Ραφαήλ

«Η ζωή κυλάει γρήγορα»

Τα σχολειά γέμισαν
με πολλά χαρούμενα παιδάκια.
Όμορφες φωνές ακούστηκαν,
μίλησα κι εγώ.
Τα βιβλία πολλαπλασιάστηκαν,
διάβασμα έπεσε πολύ.
Ο χρόνος πέρασε πολύ γρήγορα,
έφτασαν τα Χριστούγεννα.
Τι ωραία, τι καλά!
Λίγες μέρες διακοπές,
λίγες μέρες ξεκούρασης.
Τα δώρα πάνε κι έρχονται,
τα χαμόγελα ακόμα πιο πολλά.
Όλα αυτά ακούγονται πολύ όμορφα,
σαν ένα όνειρο,
ένα όνειρο το οποίο είναι πολύ καλό,
για να'ναι αληθινό.

Μαυρακάκη Ελισάβετ

«Ιστορίες χαραγμένες στο μυαλό»

Οι ιστορίες της γιαγιάς μες σ'αυτιά μου αντηχούν
από τότε μέχρι τώρα όλα διαφορετικά.

Έλεγε για το σχολείο της σαν μικρό παιδί η γιαγιά όμορφα
και τόσο ωραία έμοιαζαν μέσα σ'αυτιά.

Τέρμα τώρα οι ιστορίες, πέθανε η γιαγιά
μα στα μάτια μου είναι πάντα σαν μικρό παιδί η γιαγιά.

Νίκος Κατσουλάκης, Νικόλας Ηλιάκης

«Το τείχος της ζωής»

Ήταν όλα ονειρικά στο σχολείο

μέχρι που μεγάλωσε.

Τότε τον είδα να κάθεται στην άκρη

του διαδρόμου και να παραμιλάει.

Γιατί να του χαλάνε το όνειρο;

Γιατί να του διαλύουν την παιδική ανεμελιά;

Δεν μεγάλωσε τόσο ή μήπως ναι;

Πάντα το φοβόταν.

Πάντα φοβόταν τη μέρα

που θα γκρεμιστεί αυτό το τείχος

και μπροστά του θα φανερωθεί η αληθινή ζωή.

Μα ίσα ίσα αυτό το μέρος ήταν το καλύτερο.

Μιχαέλα Μανιουδάκη

(«Βαθιά θαμμένες αναμνήσεις στην καρδιά»)

Βαθιά θαμμένες αναμνήσεις στην καρδιά
και σκόρπια συναισθήματα
στο μυαλό της τριγυρνούν ασταμάτητα.

Της έρχονται στον νου οι εικόνες,
οι κραυγές που υπήρχαν στο χάος
εκείνο το πρωί στην τάξη.

Ακούγεται η πόρτα
και όλη αυτή η βαβούρα διαλύεται,
το μόνο που ακουγόταν εκείνη την ώρα
ήταν η φωνή της διευθύντριας,
που τους ανακοίνωνε για την άφιξη
της καθηγήτριάς τους στα Κείμενα.

Το μάθημα αυτό ήταν το πιο μισητό για τα παιδιά.
Οπότε από το πρώτο μάθημα άρχισαν τους ψιθύρους.
Καθώς περνούσε ο καιρός
τα παιδιά άρχισαν να δένονται με την καθηγήτρια.
Αυτή με τον δικό της ξεχωριστό τρόπο
που κανείς μέχρι τώρα δεν έχει βρει ή καταλάβει
έκανε τα παιδιά όχι μόνο να τους αρέσει αυτό το μάθημα
αλλά να το αγαπήσουν...

Μαρία Κοκκινάκη

«Το σχολείο μου»

Το σχολείο μου μου αρέσει
γιατί βρίσκεται σε μια ωραία θέση.
Είναι στον Αλικιανό
σε ένα ωραίο χωριό.
Οι καθηγητές μου είναι καλοί
και ας φωνάζουν πολύ.

Γιώργος Γιαννικάκης, Κώστας Γιανναράκης

«Το σχολείο»

Το σχολείο μου το αγαπώ
γιατί είναι στον Αλικιανό.
Πηγαίνω με το λεωφορείο
κι ας κάνει και κρύο.
Με τους φίλους μου κάνουμε παρέα
και περνάμε πολύ ωραία.

Ηλίας Γιανναράκης

Οι παλιές μου αναμνήσεις
τριγυρνούνε στο μυαλό μου.
Μα τι είναι, μα τι είναι
αναμνήσεις από το σχολειό μου.
Συμμαθητές μου γυρίζουν στο μυαλό
και ο Ορέστης από δίπλα
είναι σαν να μου λέει παραμύθια.
Οι αναμνήσεις μου αυτές δεν μου φεύγουνε ποτέ
αυτά θυμάμαι και γελώ!
Τι να κάνω; τι να πω ;
Περσινές, προπέρσινες δασκάλες μου.

Ευαγγελία Γιαννικάκη

«Το σχολείο είναι μια αγκαλιά»

Το σχολείο είναι μια αλυσίδα
από μαθητές!

Όλοι γελούν, χαμογελούν,
σαν περιστέρια τ' ουρανού!

Μικροί μεγάλοι
δεν έχει διαφορά
αρκεί να έχουν σκληρή καρδιά!

Το σχολείο είναι
ένας παράδεισος
όπου μπαίνουν με αγάπη
όλα τα παιδιά!

Νίκος Λαδόπουλος, Ρενάτο Βρέτο

Η πρώτη μέρα στο σχολειό
θέλω να είναι ωραία
να τρέχω σαν τρελός
και να'χω μια παρέα.

Τα μαθήματά μου
θέλω να'ναι λίγα
για να παίζω πιο συχνά
και να πηγαίνω Χανιά.

Οι φίλοι μου
θέλω να είναι ευγενικοί
γιατί αν τσατιστώ
θα χάσω την υπομονή.

Γιώργος Βελεγράκης

«Ανοίγουν τα σχολεία»

Αρχίζουν τα σχολεία,
έχουν έρθει πολλά παιδιά.

Μαθηματικά γλώσσα χημεία
μες στην τσάντα τα βιβλία.

Γνώρισα την Ελένη, τον Μπάμπη,
τον Διονύση και τον Χαραλάμπη.

Αρχίζουν τα σχολεία,
πάρτε θέση, παιδιά!!

Γνώρισα πολλούς δασκάλους,
είναι πολύ καλοί,
μερικοί όμως είναι πολύ αυστηροί.

Ανοίγουν τα σχολεία,
προετοιμάζονται τα παιδιά.

Άγγελος Αναστασάκης

«Οι βαθμοί κυριαρχούν το μυαλό»

Έρθαν τα Χριστούγεννα
κλείνουν τα σχολεία,
τι ωραία, τι χαρά,
σκέφτομαι τα τρίγωνα!

Μετά των Φώτων ανοίγουμε
αρχίζουν τα μαθήματα να κυριαρχούν
αρχίζουν τα δύσκολα να μας αγχώνουν
τον Γενάρη τους βαθμούς που θα πάρουμε.

Σκέφτομαι τους βαθμούς
αν είναι απ'τη βάση κάτω,
αν είμαι άριστη πάντως
θα είμαι όλο χαρά και πάνω.

Ρομπέρτα Ατανάσοβα

«Το σχολείο»

Το σχολείο ανοίγει
και το καλοκαίρι κλείνει
οι μαθητές βαριούνται
οι δάσκαλοι φοβούνται
τα θρανία περιμένουν
οι μαθητές να έρθουν
κοτσάνες να πετάξουν
και γράμματα να μάθουν.
Η διευθύντρια περιμένει
αποβολές να βάλει.
Η ώρα δεν περνά
κουδούνι να χτυπήσει
τελευταία ώρα να φτάσει
οι μαθητές να φύγουν
να πάνε να ξεκουραστούν.

Ευτύχης Μαραγκουδάκης

«Σχολική ζωή»

Νέο πρόγραμμα ήρθε τώρα
μαθηματικά την πρώτη ώρα
γλώσσα, φυσική, χημεία
μες στην τσάντα τα βιβλία.

Το κουδούνι σαν σφυρίζει
η πόρτα αμέσως θα ανοίξει
κορίτσια αγόρια πάνω κάτω
μπάλα παίζουν άνω κάτω.

Μες στην τάξη φασαρία
μπαίνει ο δάσκαλος ησυχία
τα παιδιά παίζει λέει
και η Κατερίνα κλαίει.

Ο Νίκος τα τεστ θα μοιράσει
και θα σωπάσει όλη η τάξη
σκονάκια κι αντιγραφές
έτσι είναι η αλήθεια,
πάρτην όπως τη θες.

Βαγγέλης Βίγλης

Ξυπνάω το πρωί
και πηγαίνω στο σχολειό
και παίρνω απ'του Μάκη
μια πίτσα και χυμό.

Μπαίνω στην αίθουσα
για να μάθω γράμματα
κι ύστερα απ'το διάλειμμα
μαθαίνω και τα κλάσματααα.

Έπειτα πηγαίνω σπίτι
για μεσημεριανό
και μόλις φάω
πέφτω να κοιμηθώ.

Θοδωρής Δασκαλάκης, Γιώργος Κουφάκης

